

ДОБРИТЕ НЕЩА, КОИТО ЗАДЪРЖАТ ХОРАТА ВЪН ОТ РАЯ

Дейвид Уилкерсън
9 Септември, 1996

Вярвате или не, но много добри хора, които са въввлечени във вършене на чудесни неща няма да стигнат до рая. Но по-лошото е, че мнозина, които считат себе си за Християни и които са убедени, че отиват към рая ще бъдат оставени отвън - макар и да не са отдадени на явен грях или някакви неприлични неща! Християните, за които говоря не употребяват наркотици или алкохол. Те не играят хазарт. Не се отдават на порнография или сексуална извратеност. Те не се числят към нечестивите и долните. Всъщност, вие ще откриете мнозина от тях на църква в неделя сутрин. И те прекарват голяма част от свободното си време с приятели и със семейството, радвайки се на добри и правилни неща. Те са семейни хора със семейни ценности. След като казах това, аз искам да направя едно още по-дръзко изявление - което може да обиди някой. Но аз го казвам с любяща загриженост за тези от църквата на Исус Христос, които не могат да видят, че отиват към гибел. Някои може би са в опасност да загубят собствената си душа - макар и да седят в църквата абсолютно убедени, че са на пътя за рая! Всичко това може да ви звучи абсурдно, но аз искам да ви го докажа от Писанието. Ако сте решили да се вслушате в някое послание, което Святия Дух ви говори, нека то да бъде това. Ето какво имам в предвид. Някои вярващи ще бъдат оставени вън от рая не заради лошите неща, които са правили - но защото са станали толкова погълнати от вършене на добри, законни неща, че са пренебрегнали нещата, които наистина имат значение - вечните неща. Тяхната ревност за добри неща е изместила настрани Божиите неща! Такива хора са станали толкова завладени от „тук и сега“, че буквално нямат време за по-дълбоките неща на духовния живот. Те се потят, изграждайки своя бизнес, напредвайки в кариерата, осигурявайки средства за семейството си - но техния фокус е станал напълно разместен. Библията казва: „Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави“ (Матей 6:33).

Това са собствените думи на Христос - и те не са предложение, а заповед. Тук Исус има в предвид точно това, което казва, обещавайки: „Ако първо търсите Господа, Той ще се погрижи за всички неща, за които се мъчите - кариера, бизнес, дом, семейство. Но вие трябва да Го направите ваш първостепенен фокус!”

Апостол Павел добавя: „Мислете (привържете се - от англ.) за горното, а не за земното, защото умряхте и живота ви е скрит с Христа в Бога” (Колосяни 3:2-3).

Отново това не е предложение, а заповед. Гръцкото значение е „поставям своя фокус или интереси върху горното”. С други думи: „Настрой фокуса си - като желязо, като бетон - върху Божиите неща. Направи го неподвижен, неподатлив.” Моля ви да разберете - Бог никога не е изисквал всички ние да продадем своите къщи, земя и имущество; Той никога не е казал, че трябва да напуснем работите си и да станем монаси, отдавайки се изцяло на размишления и изучаване на Библията. (Да, Исус наистина каза това, но само на един човек - защото богатството на този човек беше станало негов идол. Бог не казва това на всеки.)

Хора са ми казвали: „Бог ми каза да изоставя моя брачен партньор и деца, и да вляза в служение.” Аз поглеждам такива хора право в очите и казвам: „Бог не ти е казал това. Това е бил или твоят ум, или дяволът. Господ няма нищо общо с разтрогване на бракове!” Бог никога няма да ви накара да направите нещо такова. Но Той наистина настоява да бъде центъра на вашия живот, около който всичко останало да се върти. Той изисква Неговите интереси, Неговата църква, Неговите неща да вземат приоритет. Той трябва да бъде центъра!

Най-голямата обида, която един Християнин може да причини на Господ, е да Го постави на второ място. Това е плесница в Божието лице. Ти може би си мислиш, че не си виновен за такава обида към Него, но как подреждаш по важност своето време? Например, колко пъти си пропускал църква заради служебен ангажимент? В тези случаи не твоите клиенти са били карани да чакат, а Бог. Те са били поставяни първи, над Неговите интереси!

Аз разбирам, че не можете да не пропуснете църква ако имате работа, която изисква това - ако сте, например, медицинска сестра или нощен работник. Но аз говоря за хора, които наистина имат избор, които ръководят собствена компания и които избират да правят бизнес пред това, да отидат в Божия дом. Библията предупреждава: „Като не преставаме да се събираме заедно, както имат някои обичай да престават, а да се увещаваме един друг, и толкова повече, колкото виждате, че денят приближава” (Евреи 10:25). Това е още една заповед от Господа. И все пак, кое има приоритет във вашия живот? Кой е чакащият - вашият бизнес или Господ? Ако не се вслушаме в тези заповеди, ние ще се изправим пред ужасни последици. Наистина, никога не съм знаел, че Исус е дал толкова много предупреждения по този въпрос. В частност, искам да изложа три пасажа:

1. Вижте какво казва Исус за дните на Ной и Лот (Лука 17:26-30).

„И както стана в Ноевите дни, така ще бъде и в дните на Човешкия Син; ядяха, пиеха, жениха се и се омъжваха до деня, когато Ной влезе в ковчег, и дойде потопът и ги погуби всички. Така също, както стана в Лотовите дни; ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, садяха и градяха, а в деня, когато Лот излезе от Содом, огън и сяра наваляха от небето и ги погубиха всички, - подобно на това ще бъде и в деня, когато Човешкият Син ще се яви” (Лука 17:26-30). Погледнете отново списъка, който ни дава Исус и вижте нещата, които хората правеха по онова време. Ние знаем, че имаше насилие, каквото света никога не е виждал, заедно с брутална неморалност като содомия и хомосексуализъм. Но тук Исус не говори за нито едно от тези неща. Нито пък се спира на алкохолизма или извратеността. Вместо това, забележете внимателно какво казва Той за онова, което хората правеха точно преди да падне осъждението: ядене, пиене (при все това Той не споменава пиянство), женене, сгодяване, купуване, продаване, садене, строене. Няма и един грях в този списък. Това са все добри, законни неща. Всъщност, всяко нещо, което Исус изброява тук е препоръчано от Божието слово за тези, които са верни семейни

хора и служители на Господа. Да вземем, например, женитбата. Павел казва: „... Ако се ожениш, не съгрешаваш ...” (1 Коринтяни 7:28). На друго място Писанието казва: „Женитбата нека бъде на почит ...” (Евреи 13:4).

В допълнение, Притчи 31 ни казва, за добродетелната жена „... разглежда нива и я купува; от плода на ръцете си седи лозе” (Притчи 31:16). От времето на Исус Навиев, когато Израел се засели в обещаната земя, Бог беше накарал хората да садят ниви и строят сгради за Негова слава. Няма абсолютно нищо нередно в такива дейности. Защо тогава Исус се спря само на добрите, законни неща, които хората вършеха точно преди осъждението? Така е защото Той се опитва да ни каже нещо много съществено: Той ни предупреждава за нашето пълно невнимание към Неговото слово поради това, че сме станали изцяло погълнати от нашите собствени интереси!

Помислете за това: Библията никога не споменава и дума за това, Ной да е бил подиграван, насилван или гонен през тези сто и двадесет години докато е строил ковчега. Явно неговата работа и проповядване никога не са били прекъсвани. Бог ни казва: „Да, имаше насилие и корупция по онова време. Но огромното мнозинство от хора бяха станали толкова завладени и погълнати от правене на добри, законни неща, че нямаха време да помислят върху Ноевите предупреждения. Всеки беше толкова зает да се жени, да излезе да хапне, да се събере с приятелите си и да прекара чудесно, че нямаше време да слуша.”

Ноевото проповядване се губеше в една огромна суетня от работа

Това е много точна картина на Американския начин на живот. Аз мога да пиша книги и да проповядвам послания за идващия съд, но само един малък остатък от вярващи се вслушва и внимава на думите ми. Мнозинството Християни не ги е грижа. Защо? Защото са погълнати от собствените си планове за женитба, деца, дом, работа, кариера. Те нямат време да слушат послания за идването на Господа!

„Подобно на това ще бъде и в деня, когато Човешкият Син ще се яви“ (Лука 17:30). Исус предупреждава: „Последното поколение ще бъде абсолютно същото. Те ще бъдат толкова заети, толкова отдадени на собствените си интереси, че ще загърбят всички Мои интереси!“

Така е било от векове. Много хора са убедени, че са на път за рай. Но седмица след седмица те пренебрегват Божия дом, Божието слово, молитвата, поклонението. При все това, те не считат поведението си за грешно: „Защо тогава казват хората Ми: ... Не ще дойдем вече при Тебе ... хората Ми забравяха Мене през безбройните дни ... а при все това ти казваш: Невинна съм ...“ (Еремия 2:31-32, 35).

Такива хора може би вършат добри, законни неща - но за тях Господ не е първи! Той не е центърът на живота им. Ако беше Той, те нямаше да Го изместят настрана. Те щяха да намерят време да бъдат с Него! Еремия порица хората, защото се „шляеха“ (вижте стих 36). Всеки се суетеше наоколо, вършейки добри неща, занимавайки се със законни дела, дори религиозни неща. Но те пренебрегваха Бог. Те нямаха време да търсят Господа, нямаха време да седнат в нозете Му и да се учат. Същото нещо се случва днес из цялото Христово тяло. Хората могат да бъдат толкова заети, тичайки насам-натам за Божията работа, че да нямат време да Го търсят. Твърде много са онези, които не могат да седнат и да се вслушат в Неговото слово, защото постоянно се шляят!

„Подобно на това ще бъде ...“. Защо Исус, говорейки за Своето завръщане, не каза нищо за степента на престъпност? Защо не спомена за сегашната неморалност? Той не каза нищо за нарко-епидемията, за претъпканите ни затвори, за греха на аборта. Не - Той каза само: „Както стана в онези дни, хората ще купуват, продават, ядат, женят - преангажирани с „добри неща“. И те ще бъдат толкова заети, че ще пренебрегнат собствените си души!“

Пред очите ми са лицата на много хора, които вече не посещават Таймс Скуеър Чърч

През октомври, нашата църква ще празнува своята девета година от основаването си. Първите ни три години бяха изпълнени с такова възбуждане. Много млади професионалисти и бизнесмени идваха на службите ни - прекрасни, успяващи мъже и жени, които бяха запалени за Господа. Те свидетелстваха, че са страдали от духовен глад и че Таймс Скуеър Чърч ги е спасила от духовна смърт. Тези хора бяха винаги там, щом вратите на църквата се отваряха. Те взимаха у дома си записи на нашите служби, слушаха ги отново и отново, докато проповедите попиеха в тях. Също така те печелеха и души. Когато и да ме видяха на улицата, те се спираха и ме прегръщаха, хвалейки се пред непознати: „Това е моят пастир. Трябва да дойдете и да го чуете как проповядва!”

Когато и да отидех в офисите им и се представях на секретарката, винаги бях третиран като важна личност. Веднага чувах: „Влизайте направо, пасторе.” Когато влизах, те оставяха всичко, прегръщаха ме и казваха: „О, пасторе, в неделя беше чудесно! Когато си отидох в къщи не можах да заспя. Духът на Господа беше върху мен през цялата нощ.” Днес, аз вече не виждам в църквата много от техните лица. Малко по малко съм ги виждал как отстъпват, връщайки се отново към материализма. Сега те са изцяло погълнати от своята работа, кариера или бизнес. Мнозина от тях посещават църкви, които провеждат едночасови служби само в неделя, с малки, двадесет минутни проповеди, в които няма никакво изобличение. Когато видях тези мили хора на улицата, те се преструват, че не ме виждат. Някои дори се обръщат и тръгват в друга посока. Тяхното отхвърляне ме наранява много. Но колко повече е наранен Бог поради тяхното отхвърляне спрямо Него? Как се чувства Той за това, че е презрян от тези, които някога ходеха, говореха и плачеха с Него? Преди, същите тези хора Му казваха: „Господи, Ти спаси живота ми от безбожния ад. Никога няма да Те забравя!” Но сега те не отделят за Него и един ден.

Отбягвате ли Исус?

Вие може да казвате: „Аз трябва да си изкарвам хляба. Господ разбира.“ Но не е така! Той никога няма да разбере - нито пък ще приеме - да Го поставяме втори след който или каквото и да е: "И глава на тялото, тоест, на църквата, е Той (Христос), Който е Началникът, Първороден от мъртвите, за да има първенство във всичко" (Колосяни 1:18).

Гръцката дума за „първенство“ тук означава „първо място“. Исус трябва да има приоритет!

2. Помислете за човека, който даде голямо празненство, но чийто поканени гости до един го отхвърлиха (Лука 14:16-24).

Тази притча е важна - защото Исус е човекът, Който дава голямата вечеря! Вечерята, за която се говори тук е благовестието, а масата, която била приготвена е кръста. И Исусовата покана е за всеки: „Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя“ (Матей 11:28).

Казано просто, нашият Господ ни кани към интимност с Него. Ние сме умолявани да дойдем в Неговото присъствие за да вечеряме с Него, да Го опознаем, да се радваме на Неговата компания. Той казва: „Елате и ще намерите маса, приготвена за вас. Всички неща са вече готови. Вие ще намерите пълно удовлетворение в Мен!“ Действително, Исус вече е постигнал всичко необходимо, за да ни даде пълно удовлетворение в този живот. Всичкият ни глад - всичко, свързано със святост и благочестие - е обединено в Него: „... Неговата божествена сила ни е подарила всичко, що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила“ (2 Петрово 1:3).

Масата е сложена. Вечерята е готова!

Но притчата ни казва, че когато дойде часа за вечерята и масата беше готова, никой не се появи. Когато слугите погледнаха към пътя, никой не се задаваше. Господарят се беше надявал, че Неговите поканени гости ще оставят всичко, за да дойдат рано, очаквайки с голяма радост предстоящото общение. Но никой не дойде. Аз ви питам: „Как бихте се чувствали, ако сте сготвили прекрасно ядене, поканили сте гости, които са казали, че ще дойдат, но когато всичко е сложено на масата, нито един не се появява? Не бихте ли приели това като пълно отхвърляне - означаващо, че вашите гости не се интересуват от вас?”

Този Господар реши да изпрати слуги, за да напомнят на поканените Му гости, че всичко е готово. Това беше един последен зов: „Вечерята е готова. Защо не идвате?” Но Писанието казва: „А те всички почнаха единодушно да се извиняват ...” (Лука 14:18). Първият поканен гост се извини, защото беше погълнат от сделка с недвижим имот: „... Купих си нива и трябва да изляза и да я видя, моля ти се, извини ме” (същия стих). Този човек вероятно е бил търговец на земи, който беше купил земя без да я види. Или, може би, просто е искал парцел, върху който да построи къща за семейството си.

Не е грях да се търгува със земя. Нито е грях да се строи къща. И двете са добри, законни неща. В края на краищата, точно преди осъждението да падне върху Юда, Илия купи парче земя поради откровението, което беше получил.

Но тук не става въпрос за купуване на земя. Тук става въпрос за това, че този човек имаше погрешен фокус! Той беше фокусиран върху собствените си интереси - своя бизнес или интересите на своето семейство - и остави настрана поканата за интимност с Господаря. Той каза: „Ще се погрижа за това по-късно. Първо ще се погрижа за своите интереси.” Но истината беше, че онази земя нямаше да избяга. Той можеше да я види на следващия ден!

Вторият поканен гост търгуваше с добитък. Той каза на слугата: „... Купих си пет чифта волове, и отивам да ги опитам; моля ти се извини

ме” (стих 19). Този човек може би е бил в бизнеса с добитък. Явно той беше видял десетте вола преди да ги купи, и тогава те вероятно са изглеждали добре. Но сега той трябваше да ги изпробва, за да види дали беше направил добра сделка.

Няма грях в това, което този човек искаше да направи. Да изпробваш своите волове бе законно и дори разумно нещо. Авраам и Йов несъмнено са правили същото много пъти, бидейки богати с добитък. Този човек правеше само това, което и Божието слово препоръчваше на всеки трудолюбив снабдител и стопанин.

Но отново, не за това ставаше въпрос. Къде беше грехът на този човек? Той действаше така, сякаш отиването в обора беше по-важно от отиването в Божия дом! Тези волове биха могли да се изпробват и на следващия ден. Но той не ги накара да чакат; вместо това, той накара Господаря да чака!

Последният поканен гост каза: „... Ожених се, и за това не мога да дойда” (стих 20). Нищо не би могло да бъде по-законно от това, да се ожениш. Библията казва, че човек, който е намерил съпруга, намерил е добро (виж Притчи 18:22). Но още веднъж, въпросът не е в женитбата. Този човек сгреши в това, че постави семейството си на първо място! Господ казва: „Посвещението на семейството е добро на своето време и място - но не когато то заема Моето място!”

Този човек би могъл да доведе своята съпруга на вечерята. Това би било един добър начин за започване на техния брак. Той би могъл да каже: „Скъпа, Господ винаги е бил пръв в моя живот. Нищо не би могло да заеме Неговото място. Когато и да са отворени вратите Му за мен, аз винаги отивам, за да имам интимност с Него. Неговите интереси заемат първо място в живота ми. Сега аз искам моите ценности да бъдат и твои ценности. За това, нека да направим Неговите интереси наш приоритет.”

Грехът на поставяне на семейството пред господа е един от най-спъващите грехове в църквата днес

Аз познавам домакини, които с мъка идват на църква в неделя сутрин, а колко повече през останалите дни. Но те имат много време през седмицата за да се шляят! Те постоянно са в движение, вършейки специални неща за децата си. Те намират време за класове по танци, уроци по музика, занимания в училище, партита, пикници, спорт, пазаруване. И списъкът продължава и продължава. Но те отделят малко време за Господните неща. Посланието, което носят е: „Моите деца са на първо място!”

Казвам ви, ако пренебрегвате Божиите интереси и поставяте децата си на първо място, вие ще ги провалите! Точно това се случи с Езекия и Манасия. Господ даде на Езекия петнадесет допълнителни години живот - години, които той трябваше да прекара по лице пред Бога, донасяйки обновление на Израел. Вместо това, Езекия пропиля тези години, играейки си с играчки за възрастни - колекционирайки скъпоценни камъни и добитък, и строейки здания. Синът, който той отгледа през тези години, Манасия, наблюдаваше, как баща му поставяше забавленията и семейството на първо място. Резултатът? Манасия стана един от най-нечестивите царе в историята на Израел.

Какъв беше грехът на тримата в тази притча? Той бе в това, че земята, воловете и интересите на семейството изместиха настрана призива за интимност и общение с Господаря. Не ме разбирайте погрешно - нещата, които те вършеха бяха все добри и абсолютно законни. Но те станаха греховни, непростими - когато ограбиха тези хора от времето и почитта към Господаря! Позволете ми да направя още едно важно изявление: Вие не обичате истински Исус, ако не защитавате вашето време с Него!

Трябва да стигнете до там, че да считате всичко за пречка, ако то ви ограбва от скъпоценното време в Исусовото присъствие. Когато отложите срещата си с Него или дадете предимство на нещо друго, това може лесно да се превърне в навик. И накрая вие, както каза

Еремия - ще Го пренебрегвате „през безбройни дни” (виж Еремия 2:31-32).

Какво се случва, когато един Господар е пренебрегнат? Той става гневен! Господарят в тази притча каза: „Защото ви казвам, че никой от поканените няма да вкуси от вечерята Ми” (Лука 14:24).

С други думи: „Добре, господа - вие ми показахте, че всички сте твърде заети за Мене. Вие поставихте своята работа, своите семейства, своята земя, своя добитък преди Мен. Вие не искате да вечеряте с Мен и не искате да Ме опознаете. Сега, Аз ви казвам - вие никога няма да Ме познавате. Вие никога няма влезете през портите Ми!”

По същият начин, много ще дойдат при Исус, казвайки: „Господи, ние сторихме всички дела в Твое име. Изгонвахме бесове и изцелявахме болни, всичко за Твоя слава.”

Но Той ще отговори: „Всички тези дела са хубави - но Аз никога не съм ви познавал! Вие бяхте твърде заети, за да имате интимност с Мен. Вие никога не оставихте всичко настрана, за да стоите в Моето присъствие.

Сега всички ваши суетни дела се оказва, че са били напразно. Махнете се от Мене, странници!”

3. Накрая, голямото мнозинство, което трябваше да е на сватбеното тържество, ще бъде оставено вън (Матей 25:1-13)

Исус ни дава една силна притча в Матей 25 - притчата за десетте девици. Сигурно я познавате добре: Само пет от девиците бяха с напълнени с масло светилници, когато Младоженеца дойде за тях. Другите пет бяха оставени отвън, не допуснати до сватбата, защото бяха отишли да търсят масло когато пристигна Младоженеца.

Тъй като десетте девизи в тази притча представляват църквата, означава ли това, че само половината от всички Християни ще влязат на сватбената вечеря? Не знам. Но знам, че е по-добре да се вслушаме в това, което Исус ни казва тук.

Аз не се притеснявам от факта, че всичките десет девизи заспаха. Първо, тези, които имаха масло можеха да спят спокойно, защото имаха достатъчно, за да им стигне до сутринта. (Някои твърдят, че маслото е Святия Дух - и че петте неразумни девизи са вървели невнимателно и са изгубили духовното помазание).

Второ, маслото не е същината на тази притча. Но обикновено ние така се фокусираме върху това, че пропускаме един много важен аспект. Виждате ли, веднага щом петте неразумни девизи попълниха запасите си от масло, те се върнаха и започнаха да чукат на вратата, казвайки: „Господи, Господи, отвори ни ...” Но какво им каза Младоженецът? Той не ги попита къде са били. Той не ги укори, че са нямали масло. Той не спомена за тяхното закъснение. Той не посочи нито едно от тези неща. Не - Той каза много ясно: "Истина ви казвам: Не ви познавам" (Матей 25:12).

Той каза: „Аз не ви познавам.” И това е същината на притчата!

Наскоро, след една от нашите служба, една жена и нейната дъщеря се приближиха към мен. Ние се здрависахме и те застанаха мълчаливо, усмихвайки се. След малко попитаха: „Не ни ли познахте?” Аз поклатих глава.

Те продължиха: „Ние се запознахме с вас преди петнадесет години на едно събрание в Лос Анджелис. Вие се молихте за нас. Помните ли? Ние сме във вашия кореспондентски списък. Ние обичаме вашите послание и следим вашето служение от години. Как може да не ни познавате?”

Не бях ги виждал от петнадесет години! Аз казах: „Съжалявам, мадам - не ви познавам.” Двете жени бяха непознати за мен.

Разбира се, Исус познава всички нас. Той е всевещ, всезнаещ. Но това не е познаването, за което Той говори в тази притча. Исус казва: „Вие

никога не сте Ме приемали на сериозно. Никога не сте Ме поставяли на първо място. И това не е същността на Моята сватба. Вашето сърце не е част от това взаимоотношение. Вие сте Ме пренебрегнали. И Аз не мога да разпозная вашия дух, вашата обхода. Аз не мога да ви приема като част от Моята сватба!”

Възлюбени, познавате ли Исус както във вашата скришна стаичка, така и в църква? Говорите ли с Него когато карате колата си за работа, в метрото, в автобуса? Когато църковните врати се отварят, вие там ли сте възможно най-често?

Когато дойде последният ден, Исус ще ви познава ли?

Една нощна разходка по улиците на Ню Йорк може да бъде сърце- съкрушително преживяване

Преди няколко седмици отидох на две пресечки от нашия блок, за да си взема вестник от близката будка. Когато излязох на 49-та Улица, аз видях една тъжна, бездомна жена, стояща на площадката пред нечия врата. Тя не беше на повече от петдесет, но изглеждаше сякаш беше на осемдесет. Тя се втренчи в мен с гладен, отчаян поглед, сякаш искаше да каже: „Това е всичко, което ми е предложил живота.” Сърцето ми се сви. Помислих си натъжен: „Тя е нечия майка.”

Завивайки по 8-мо Авеню, видях един разрошен младеж. Той беше упоен от наркотик и минавайки край мен си мънкаше някакви неразбираеми безсмислици. Помислих си: „В този живот той живее в ад. И когато умре, вероятно ще прекара вечността в огнения ад.” Това ми изглеждаше толкова трагично - някой да живее в ад тук, и после да умре и да отиде в ада. Чувствах се толкова тъжен и безпомощен.

След като купих вестника, обърнах се и видях една жалка млада проститутка, която отминаваше. Имаше празнота в очите ѝ. Тялото ѝ беше слабо и болно, но тя все още се опитваше да го продава, за да може да си купи още една доза наркотик. Чудех се дали тя някога е знаела какво е нормален живот.

Върнах се обратно в апартамента си натъжен. Седнах на стола си, вторачих се в пространството и започнах да плача: „О, Боже, този град не е ли достатъчно голям ад? Няма ли да съжалиш тези бедни хора когато застанат пред Теб? Никой от тях не е чувал проповедите, които нашите хора в Таймс Скуеър Чърч слушат. Те не познават общението със светиите. Те не са били докосвани от Святия Дух. Те нямат умствените способности да следят за Твоето завръщане. О, Господи, понякога си мисля, че ще бъдеш по-милостив към тези нещастници, отколкото към всички свети, които са чували стотици проповеди, но продължават да Те отхвърлят!”

Наистина, Исус каза, че по-леко ще бъде наказанието на Содомската и Гоморската земя в съдния ден, отколкото на тези, които някога са опитали добрите Божии неща. Аз говоря за хора, които са познали силата на Святия Дух - които някога са дали обет да обичат и служат на Исус до смърт, но които са се обърнали към сребролюбие, материализъм и собствени интереси. Кажете ми - как ще внимавате за Исусовото идване, ако целите сте погълнати от добрите неща на този свят? Ако Исус не е зеницата на окото ви, ако не сте фокусирани в Него, Неговата църква, Неговото Слово, Неговите интереси - вие не можете да бъдете Негови ученици. По-добре би било за вас да бяхте едни нещастници, отколкото такива лицемери!

Казвам го отново с любов: Мнозина от вас, които четете това послание няма да влезете в рая - освен ако не направите посвещение днес: „Господи, от този момент нататък, аз се посвещавам, че Ти ще бъдеш центъра на моя живот. Всичко друго ще остане на второ място. Ти си всичко за мен, Исусе. И аз знам, че ако не е така, всичко друго ще бъде напразно!”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

Този материал е предназначен единствено за лична употреба и не се позволява публикуването му в други web страници. Lorain County Free-Net Chapel притежава изключителните права от World Challenge, Inc. да публикува тези послания в своята web страница. Можете свободно да зареждате, копирате, печатате и размножавате тези послания, но без да ги публикувате на друго място в Интернет. Можете обаче да включвате връзки към това място, които да водят до тези послания.